

ရာဇာဓိပတိလစဉ်
ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ သရုပ်ဖော်

မြိုင်ရာဇာ

အိမ်

ကျွန်ုပ်နှင့်
နှင်းလူကလွဲစား

ကျွန်ုပ်၏
ဘက်တမ်းတစ်ချောင်းတွင်
ဘာတူပေါင်းနံ့သားကောင်
ပေါင်းနံ့နှင့်ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်
ခွဲရသဖြင့်... ထူးဆန်းခြင်း
ထိန်းလန့်ခြင်းစသည့်
ရသများခံစားခဲ့ရဖူးပေသည်...။
ဘို့ဘော်ယခုပေါ်ပြေထွ်သော
ဖြစ်ရပ်နှင့်ယှဉ်လိုက်သောအခါ
တွက်မူကားပြီးခဲ့သောတွေ့ကြုံ
များသည်ပြောပလောက်ဖွယ်မရှိ
ပါတကားဟုယူဆရမည်ကဲ့သို့
ရှိချေ၏။ ကြောင်းမူ...
တစ်ဘက်နှင့်တကိုယ်ထပ်မံ
ကြုံကြိုက်ဖွယ်မရှိသောတွေ့အကြုံ
တစ်ရပ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း...

အမေ့အမေ့

ဟာ သူကြီးဘာစိတိုပါလား...
ကြွကြပါ...ကြွကြပါ...

သူကြီးဘာစိန် ခဏားကြောင့် ပါလာသောညှဉ်သည်ဆိုသူအား
..ကျွန်ုပ်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ဥပဓိရုပ်ခန့်ထည့်ပြီး။ ဝတ်စားဆင်
ယင်မှုအရမြို့သားကြေးရ တတ်တစ်ဦးမှန်း အကဲခတ်လိုက်မိ
၏..။

ဆရာထွတ်ကို..
တွေ့ပါမလားလို့ဗျာ.. အမဲပဲခံ
များထွက်သွားပြီလား..လို့
စိတ်ထင့်ထင့်နဲ့ဟောဒီက
ညှဉ်သည်ကြီးက.. တွေ့ချင်တယ်
ဆိုလို့ခေါ်လာခဲ့တာပါ။

ဆရာတုတ်ကိုမိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်ဟောဒီကပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကရန်ကုန်က
အဝယ်တော်ကြီး.. ဦးပန်ကာတုံဆရာတုတ်နဲ့စီးပွားရေးကိစ္စ
တစ်ခုလုပ်ချင်လို့ဆိုလို့.. ခေါ်လာခဲ့တာပဲ.. ဗျ..

ဘယ်လို..
စီးပွားရေးကိစ္စမျိုး
ပါလိမ့်..

ဦးပန်ကာသည် ခကားကိုဆက်မဆိုသေးပေ

ဆရာတုတ်ပီ..
အမဲကောင် ခုံအောင်
ပစ်ပူးရဲ့ဟား..

ဤမေးခွန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ သိက္ခာတရားကို ထိပါးသရောင်ရှိသော မေးခွန်းဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ် မျက်နှာ.. တင်းခန့်ဖြစ်သွားသလို.. ဗိုက်ကလေးကလည်း..

ဒါဒါ... ကျုပ်ဆရာကို... ခော်ကားတာဗျာ... ဟွန်း

ဗိုက်ကလေးကလည်း ကျွန်ုပ် နည်းတူခံစားရပုံရ၏ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့နိုင်ကျော် မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီဟူသော မုဆိုးကြီးကသာ.. သည်းခံ နိုင်ပေမယ့်တပည့်ကျော် ဗိုက်ကလေးကမူ.. သည်းခံ မသည်မဟုတ်..။
ဦးပန်ကာက ကပျာကယာတောင်းပန် ၏..။

အိုး... ဟိုး... ဟိုး... ဒီလို မဟုတ်ရပေါင်ဗျာ.. ကျွန်တော်မေး တာက.. ရိုးရိုးပါ.. ခကားဆုံးရင်ဆရာတို့သဘောပေါက်ကြပါ လိမ့်မယ်ဗျာ.. ဟုတ်ပြီလား..

ကျွန်ုပ်လည်း.. ထိုလူ၏ပြောကိုမနှစ်သက်လှသော်လည်း အိမ်ရှင်နှင့်ညှော်သည်မို့စိတ်ကိုချိုးနှိမ်ကာ

မြန်မာပြည်မှာ.. ကျွန်ုပ် မပစ်ဖူးတဲ့ သားကောင်ဆိုတာ မရှိဘူးဆိုတာ.. မှတ်ထားလိုက်ပါ ဦးပန်ကာ အဲ့ ချင်းချက်တော့ ရှိသပေါ့ဗျာ..

ပုတ်သင်ညှို့တို့ကင်းလိပ်ချောတို့တော့ မုဆိုးရင့်မကြီး
တစ်ယောက်အနေနဲ့.. မပစ်ခွဲဘူးပေါ့လေ..

ဒို့ဆရာထွတ်ကလဲ
ဆရာထွတ်.. ကလေးဘဝကပစ်ခွဲဖူး
တာပဲဗျာ.. ပြောပြလိုက်ခမ်းပါ..

မပြောကပလောက်ပါဘူး
တပည့်ရာ.. ငယ်ငယ်က.. ဓာ
တစ်နေ့အကောင်တရာ.. တို့..
ကင်းလိပ်ချောတို့.. ပုတ်သင်ညှို့တို့..
တစ်နေ့အကောင်၍ဝစ်တို့ဆိုတာ..
ခကားထဲ.. ထည့်ပြောခရာ..
မလိုတော့ပါဘူး..

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာထွတ်ပီပြောတာ.. ကျွန်တော်သဘော
ပေါက်ပါတယ်.. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မေးတဲ့မေးခွန်းကို
ဆရာထွတ် သဘောမပေါက်သေးဘူးခင်ဗျာ..

ဆိုခမ်းပါဦး ကျွန်ုပ်ဘာ
သဘောမပေါက်တာလဲ..

ဒီလိုခင်ဗျာ
ဥပမာ...သိုးပြာ
ဆိုပါတော့..

ဘာရယ်ဗျာ သိုးပြာ..
သိုးမည်း.. သိုးဖြူသာကြားဖူး
ပါသဗျာ.. သိုးပြာရယ်..လို့
ကြားတောင်မကြားဖူးဘူး..

ဟဲဟဲဟာကန္တ
ဦးပန်ကာ ပြောတဲ့ သိုးက
မဲနယ်ကန်ထဲ လိမ့်ကျထားတဲ့
သိုးပဲဖြစ်ရမယ်ဆရာထွတ်
ဟားဟားဟား

သူကြီးဘဏိကလည်း
ပြူးစီစီဖြင့်..

ဟုတ်တယ်ဗျာ
ကျုပ်တစ်သက်တော့
သိုးပြာဆိုတာခုမှပဲ
ကြားဖူးတယ်..
ဟဲ..

ဒါပေါ့ဗျာ..
မြန်မာပြည်မှာ သိုးဖြူတို့
သိုးမည်းတို့ပဲ. ရှိတာကိုး
ဟိမဝန္တာမှာ ဘာရလို့ခေါ်တဲ့
သိုးပြာကျတော့ ဆရာထွတ်ပီတို့
ဘယ်မြင်ဘူးပစ်ဖူးပါ့မလဲ
ရေခြားမြေခြားကိုးဗျာ..

ကျွန်ုပ်တို့ကား... ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားရချေတော့၏။ ဦးပန်ကာက... ကျေနပ်ခွာပြီးရင်း
ခကားဆက်၏...။

သိုးပြာတင်မဟုတ်ဘူး
အဖြူရောင်မှာ အနက်ခက်
ရေးရေးသာရှိတဲ့ နှင်းကျားသစ်တို့
အနက်ရောင် အမွှေးရှည်ခွားတို့
ထူးဆန်းတဲ့ လူ့ဘီလူးတို့တွေရှိတဲ့
နေရာပေါ့...။

ဟုတ်ပါပြီလေထားပါတော့
ဒါနှင့်ဦးပန်ကာကဘာကိုဆိုလိုချင်
တာလဲ ကျွန်ုပ်နားမလည်ဘူး...

ထိုခဉ်မသေးမျှင်သည်... ရေနွေးကျမ်း... ဆတ်သား
ခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်းပန်းကန်တို့ဖြင့်ခကားဝိုင်းတို့
ဝင်လာချေ၏...။

အင်း မသေးမျှင် မသေးမျှင်...
ငွေရမယ့်ညှော်သည်ဆို... ဆတ်သားခြောက်ပါ... ထည့်
ညှော်ခံတတ်တဲ့ အကျင့်ပါနေမှကိုး...

သုံးဆောင်ကြပါဦး
ဟဲ့...

၁၁

ကျွန်ုပ်ရုတ်တရက် အပြေမပေးနိုင်မိ.. ငွေဟူသောစကား
သံကြောင့် မသေးမျှင်က လျှပ်တစ်ပြက် ဖြေလိုက်ပေ၏...။

ဒီလိုပါဆရာတွတ်ပီ..
မြန်မာပြည်ကသားကောင်
တွေထက်ပိုပြီးငွေပိုရမယ်
သားကောင်မျိုးမပစ်ချင်ဘူးလား
လို့.. မေးချင်တာပါ..

အိုကိုကိုတွတ်က ဒါမျိုးသိပ်လက်တွေတာပေါ့တော်
ထူးဆန်းတဲ့သားကောင်လည်းတွေရ အတွေ့ကြုံသစ်လည်းရ
ငွေလည်းသောက်သောက်လဲရလို့ကတော့ ဟုတ်တယ်နော်..
ကိုကို တွတ်.. အဟင်း..အဟင်း..အဟင်း..

မသေးမျှင်ရှေ့ငွေစကားပြောခြင်းက ကျွန်ုပ်၏နှုတ်ကိုပိတ်
ခြေလက်တို့ကိုကြိုးချည်ကာ ကျားငတ်ရှေ့သို့ပစ်ချသည်နှင့်
ထပ်တူထပ်မျှပေတည်း...။

ဘာပြောချင်လဲ
ကတွတ်ပီ..ပလွတ်..

မမမျှင်တော့ စကား
တောင်းနေပြီကံမကောင်းခြင်း
နို့ဒါနိုး စတော့မယ်ထင်တယ်
ဘုရား.. ဘုရား

ဒီလိုသားကောင်မျိုး
ကျွန်ုပ်လိုက်ပစ်ဖို့ဆိုတာ
လွယ်ပါ့မလားတော့ကျွမ်းဖို့
အဓိကကျတယ်နော်..

ဆရာထွတ်ပြောတာ
ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ နောက်
ဦးပန်ကာပြောတဲ့ထဲမှာ ကြောက်စရာ
တစ်ခုလည်းပါသေးတယ်ဟိုဘာလဲ
ထူးဆန်းတဲ့လူ့ဘီလူးဆိုတာ

လူ့ဘီလူးဆိုတာ..
ကြောက်စရာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ..
အရပ်ရှည်ရှည် ဗလကောင်းကောင်း
လူမျိုးဆိုရင်.. လူ့ဘီလူးလို့ခေါ်တဲ့
သဘောပါပဲ.. မထူးဆန်းပါဘူးဗျာ
ကူညီပါဦး..

ကံပါလေထားပါတော့
ပစ်ရမှာကဘယ်နေရာလဲဘယ်လို
အကျိုးရှိမလဲရှင်းပြပါဦး

ကျွန်ုပ်သည်မိမိအား..
အားကိုးတကြီးနှင့် အကူအညီ
တောင်းသူကိုလောက်လောဘမရ
သည့်တိုင်ငြင်းပယ်ရိုးထုံးခံ
မရှိခဲ့သော့မှဆိုးကောင်းပြီပြီ
မေးရချေ၏..။
သူ၏လိုအပ်ကိုကျွန်ုပ်
ဖြည့်စွမ်းပေးမသည်ကိုသိရှိသွား
ပြီမို့ဦးပန်ကာမျက်လုံး
များကဝင်းပတောက်ပြောင်
လာ၏

ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ
ဆရာထွတ်ပီဟိုမှာရမယ်..
သားကောင်အထူးအဆန်းကိုများ..
သတ်မှတ်ပေးတဲ့ဈေးထက်ပိုပေးပါမယ်..
နောက်ပြီးကျွန်တော်တို့နှင့်လိုက်ခဲ့တဲ့
အတွက်အသွားအပြန်ခရိတ်
ခံမယ့်အပြင်..

လိုက်ပါအပြန်ငွေငါးသောင်းသတ်သတ်ပေးပါမယ်..

အို ငွေငါးသောင်းကြီးများတောင်

ဟဲ့..

မသေမျှင်၏ ပါးစပ်ကား
ခိမရတော့ပြီတည်း..။

အင်း ငါးများချိတ်က
အစာကလည်းကြီးပါ့

ဘယ်ကဦးပါ့မလဲ
ဆရာကတော်ရယ် ကျွန်တော်
တို့လိုချင်တဲ့သတ္တဝါကြီးသာ
အရှင်ဖမ်းပေးနိုင်ခဲ့ရင်
ငါးသောင်းထပ်ပေးဦး
မှာပါ..ဟဲ့..ဟဲ့..

အိုး..မပူပါနှင့်..ဆင်ကျားတွေတောင်လက်ရဖမ်းခဲ့တဲ့ကိုကိုတွတ်ပါ
ဟုတ်တယ်နော်ကိုကိုတွတ်..ဟင်း..ဟင်း

ခုခုပေါင်း...တစ်သိန်းတောင်...ကိုကိုတွတ်ရေ...တော်လဲအသက်ကြီးပြီ...ခုတပွဲကြီးစား
 လိုက်ရင်...တော်ကောင်းကောင်းအနားယူလိုရုံပြီ...သိလား...ဟီး...ဟီး

ပြောပြနိပြီ

ဤတွင်သူကြီးဘဏ်ကလည်း...သူအတွတ်ဝေစုဖန်တော့၏..။

ကျုပ်ခေါ်လာတာ
 နော်ကျုပ်အတွက်လည်းပွဲခ
 လေးမမေ့ကြနှင့်ဦး
 ဟီး...ဟီး

ခိတ်ချပါသူကြီးရယ်...သေးမျှင်တို့ကကပ်စေးနဲ့တွေ
 မဟုတ်ပါဘူးတော်...ဟင်း...ဟင်း...

ဟဲဟဲ ယုံပါတယ်ဗျာ...ယုံပါတယ်

ဒါနဲ့ကျွန်ုပ်တို့...ဘယ်ကို
 သွားရမယ်ဆိုတာမသိရသေးဘူး
 နော်ဦးပန်ကာ..။

ဪ... သိရပါတယ်
သိရပါတယ် ကျွန်တော်တို့
သွားရမှာက နီပေါနိုင်ငံ
နီယံပို့ပြည်နယ်ပါပဲ..

ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကြီးပါလား.. ကျွန်ုပ်က.. ရန်ကုန်နဲ့
မန္တလေးပဲရောက်ဖူးတာ.. ခုဟာက.. ကိုယ်ဘာသာ.. ကိုယ်
လူမျိုးလည်းမဟုတ်.. ဘာသာစကားကလည်းမတတ်နဲ့
ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ..

မပူနဲ့ဆရာတွတ်ပီ
ဒေသခံပါမယ် စကားပြန်ပါမယ်..
လက်နက်အခုံအလင်ပါမယ် လိုလေ
သေးမရှိအောင်စီစဉ်ထားပါတယ်

အင်းလေ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တပည့်ကလေးဗိုက်ကလေးပါ ခေါ်သွားမှ
ဖြစ်မယ်နော် ကျွန်ုပ်တပည့်က အရာရာ အားကိုးရတယ်

အဟမ်း အဟမ်း..

ဦးပန်ကာသည် ဗိုက်ကလေးကို...စေတုမူ အကဲခတ်ပြီးသကာလ..

အင်း...ကျွန်တော်တို့သတ်မှတ်တဲ့အထဲမှာတော့ သူမပါဘူးဗျ..
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို ရအောင် ပြောကြည့်ပါမယ်..
ဒါနဲ့သူတို့ အခကြေးတော့ ပေးဖို့တာဝန်မယူဘူးဆိုတာ..
ခုကတည်းက ပြောပါရစေဗျာ..

နေပါစေ ဆတွတ်
ကျွန်တော် မလိုက်
တော့ဘူး..

အိုးမဟုတ်တာ..နင့်ဆရာပါမှတော့
နင်ပါလိုက်မှဖြစ်မှပေါ့ဗိုက်ကလေးရယ်

အေးပေါ့ဗျာ..ဗိုက်ကလေးအကြောင်းမသိလို့
ပစ်ပယ်ချင်တဲ့သူတွေတသသဖြစ်သွားအောင်
လုပ်ပြလိုက်ရတာပေါ့..ဟွန်း

ဗိုက်ကလေးကားဤခရီးကိုခကတည်းက
မကျေနပ်ခဲ့သတည်း..

ပန်ကာအမီအစဉ်အတိုင်း
ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးသည်
ရန်ကုန်သို့ဦးစွာလိုက်ပါရ
မည်ဖြစ်ချေ၏။
ကျွန်ုပ်တို့လိုက်ပါသည့်
အထွက်ငါးသောင်းကျပ်
ရမည့်အထဲမှ ခရန်ငွေအဖြစ်
တစ်သောင်းကို..မသေးမျှင်
အားပေးခဲ့သဖြင့် ပေါ်မပြနိုင်
အောင်ပင် မသေးမျှင်မှာ..
ဝမ်းသာနေရှာ၏။

ကိုကိုတွတ်လမ်းမှာသုံးဖို့ ငွေယူသွားဦးလေ

နေပါစေဆရာကတော်
ဆရာတွတ်ပြီတို့အတွက် ကျန်တော်တို့
အားလုံးတာဝန်ယူမှာပါ..

ကျွန်ုပ် အဝတ်အစားတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထည့်ပါ..မသေးမျှင်..

ဟုတ်ကဲ့ ရှင်

ဟာ ဆရာထွတ်ဝီ..
ခုဝတ်တဲ့အဝတ်မျိုးဟိုမှာ
ဝတ်လို့မဖြစ်ဘူး..ရန်ကုန်
ကျမှဝယ်ရမှာခင်ဗျ..

နိုင်ငံကျော် မုဆိုးကြီး ခြိုင်ရာဇာထွတ်ဝီဟူ၍ နာမည်တလုံးနှင့်
မည်သူတွေအတူအပပြုပြု ထွတ်ဝီဒီဇိုင်းကိုအများသိကြပြီး
ဖြစ်ရာ..မိမိမူပိုင်ကို ပစ်ပယ်ရမည်ရဇာကို တွန့်ဆုတ်နေမိ
သည်မှာ..အမှန်ပင်..။

ဟိုက်!

ဟွဟ်..

၁၉

ကျွန်ုပ်က..ဒီ
အဝတ်အစားမဝတ်ရဘူး..
ဟုတ်လား..ဘယ်..ဘယ်လို့..
ဝတ်ရဦးမှာလဲ..